

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/49/2017
Identifikačné číslo spisu: 1013200408
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013200408.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanadyovej, v právnej veci žalobcu: AGHT s.r.o., so sídlom Kalinčiakova 27, Bratislava, IČO: 35 698 675, zastúpený: JUDr. Július Jánošík, advokát, Klincová 35, 821 08 Bratislava, P.O.Box 86, Bratislava 15, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, P.O.Box 100, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 09864/2013/B622-V/z.09511/Hia zo dňa 11. februára 2013, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 56/2013-117 zo dňa 11. apríla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 56/2013-117 zo dňa 11. apríla 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh konania vo veci pred krajským súdom

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5S 56/2013-117 zo dňa 11. apríla 2017 postupom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. 09864/2013/B622-V/z.09511/Hia zo dňa 11.02.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky č. A/2013/858-2/HLO zo dňa 08.01.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

2. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalobca listom zo dňa 11.03.2011 požiadal stavebný úrad, Mestskú časť Bratislava Nové Mesto o priznanie účastníka kolaudačného konania č. ÚKaSP-2011/265-HAM na základe stavebného povolenia č. ÚKaSP-2009/31/SP-FME zo dňa 17.04.2009 „M.“ a následne dňa 16.03.2011 sa zúčastnil ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním a uplatňoval námietky a pripomienky. Mesto dňa 08.04.2013 vydalo kolaudačné rozhodnutie č. ÚKaSP-

2011/265-HAM, ktoré bolo žalobcovi doručené. Žalobca proti kolaudačnému rozhodnutiu podal odvolanie.

3. Krajský stavebný úrad rozhodnutím č. A/2012/2195-2HLO zo dňa 27.07.2012 nepriznal žalobcovi postavenie účastníka v kolaudačnom konaní. Žalobca sa odvolal proti rozhodnutiu o nepriznaní postavenie účastníka konania a ministerstvo rozhodnutím č. 20153/20122962/SV/60715/Hia zo dňa 19.11.2013 zrušilo rozhodnutie KSU a vec vrátilo na ďalšie konanie. Obvodný úrad Bratislava rozhodnutím č. A/2013/858-2/HLO zo dňa 08.01.2013 nepriznal žalobcovi postavenie účastníka a toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím ministerstva č. 098/2013/B622-V/09511/Hia zo dňa 11.02.2013.

4. Krajský súd ďalej uviedol, že rozhodnutím ministerstva bolo zrušené rozhodnutie KSU, pretože KSU postupoval v rozpore so správnym poriadkom a neoznámil začatie správneho konania vo veci nepriznania postavenia účastníka konania podľa § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), čím žalobcovi neumožnil vyjadriť sa, uplatniť námietky a pripomienky k podkladom konania. Rozhodnutie KSU teda nebolo zrušené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ani z dôvodu nedostatočného zistenia vecí, ale pretože konanie KSU malo procesné vady. Obvodný úrad znovu konal vo veci priznania postavenia účastníka kolaudačnom konaní a odvolania proti kolaudačnému rozhodnutiu. Listom č. A/2012/2195/HLO zo dňa 29.11.2012 oznámil žalobcovi a ďalším účastníkom konania začatie správneho konania o postavení účastníka konania v konaní o povolení užívania časti stavby „M.“ pre spoločnosť AGHT s.r.o. Žalobca nevyužil právo zaslať vyjadrenie, námietky a pripomienky ku konaniu o priznanie postavenia účastníka kolaudačného konania.

5. Obvodný úrad Bratislava vydal dňa 08.01.2013 rozhodnutie č. A/2013/858-2/HLO zo dňa 08.01.2013, ktorým rozhodol o tom, že žalobca nie je účastníkom konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 09864/2013/B622-V/z.09511/Hia, ktorým odvolanie zamietol a potvrdil napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa.

6. Krajský súd zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho opätovne preskúmal podľa prvej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku, v intenciách ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), citujúc právnu úpravu § 78 ods. 1 a § 78 ods. 2. V konaní sa zameril na posúdenie spornej otázky, ktorou bolo posúdenie účasti žalobcu v kolaudačnom konaní, ktoré bolo spojené s konaním o zmene stavby pred dokončením a to objektu „M.“ v objektovej skladbe SO 201 F. a SO 202 U. na pozemkoch parc. č. 15142/1, 15142/8, 15141/22, 11279/58, 11279/59, 11279/60, 15141/21 v k.ú. T. I. a parc. č. 21949/127, 21949/128 a 21949/129 v k.ú. T..

7. Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu, administratívneho spisu orgánu verejnej správy ako aj rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia verejnej správy dospel k záveru, že bolo potrebné obe rozhodnutia orgánu verejnej správy zrušiť v zmysle § 191 ods. 1 písm. c/ S.s.p., nakoľko vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd dal za pravdu žalobcovi a súhlasil s jeho právnym názorom, že žalovaný nesprávne právne posúdil danú vec.

8. Krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že povolené zmeny časti stavby pred dokončením objektu „M. v objektovej skladbe SO 201 F. a SO 202 U.“ zasahujú do práv a právom chránených záujmov žalobcu a to najmä upustením od protihlukovej bariéry a presunutie vstupu do podzemných garáží na inú ulicu. Orgány verejnej správy v danej veci podľa názoru krajského súdu nevykonali úplné dokazovanie a nevyžiadali si k uvedenej zmene stavby stanovisko dotknutých orgánov. Orgány verejnej správy mali podľa názoru krajského súdu zistiť na koho bude mať vplyv zmena napojenia vchodu do podzemných garáží na inú ulicu k danej zmene chýba aj stanovisko dotknutého orgánu správcu komunikácie ako aj príslušného útvaru Dopravného inšpektorátu PZ.

9. Krajský súd mal zato, že uvedené zmeny zasahujú do práva a právom chránených záujmov žalobcu, nakoľko pri prevádzkovaní stavby vzniká hluk a dochádza k porušovaniu prípustných hodnôt hladiny hluku v nočných hodinách a nový vchod do stavby je napojený na tú istú ulicu a dopravnú tepnu ako vchod do nehnuteľnosti žalobcu. Z uvedených dôvodov mal byť žalobca účastníkom kolaudačného konania, keďže orgán verejnej správy spojil s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením v zmysle ustanovenia § 78 ods. 2 Stavebného zákona.

10. Vzhľadom na uvedené krajský súd považoval námietky žalobcu uvedené v žalobe za dôvodné, a preto postupom podľa ustanovenia § 191 písm. c/ S.s.p. preskúmané rozhodnutie žalovaného orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

II.

Kasačná sťažnosť žalovaného

11. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť z dôvodu, že súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia (§ 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z.) a navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/56/2013 zo dňa 11.04.2017 podľa ustanovenia § 462 ods. 1 zrušil. Súčasne navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

12. Žalovaný v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd nesprávne posúdil vzťah medzi stavebným konaním a kolaudačným konaním a to, že schválenie zmeny stavby je možné zlúčiť s kolaudačným konaním iba v prípade, že skutočne realizované zmeny sa podstatne neodchyľujú od schválenej stavebnej dokumentácie.

13. Žalovaný poukázal na to, že žalobca sa domáhal postavenia účastníka konania v kolaudačnom konaní č. ÚKaSP-2011/265-HAM, ktorého predmetom bolo vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu „M.“ v objektivej stavbe SO 201 F. a SO 202 U., vrátane povolenia nepodstatných zmien. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého sú jeho práva ovplyvnené zmenou výjazdu z garáže, zmenou protihlukových opatrení a zmenou počtu parkovacích miest, pričom uviedol, že k námietkam žalobcu sa vyjadrila Mestská časť Bratislava - Nové Mesto ako stavebný úrad v kolaudačnom rozhodnutí č. ÚKaSP-2011/265-HAM zo dňa 08.04.2011 aj keď nebol riadnym účastníkom konania a rozhodol, že práva žalobcu nebudú dotknuté.

14. Podľa názoru žalovaného obavy žalobcu zo zvýšenej premávky motorových vozidiel na príjazdovej ceste a hluku, ktorý bude spôsobený prevádzkou stavby nie je samostatne dostatočný argument pre priznanie postavenia účastníka v kolaudačnom konaní. Zvýšenie hustoty premávky v lokalite nie je samo o sebe dôvodom pre priznanie postavenia účastníka konania. Vyjadril názor, že pokiaľ osoba, ktorá požiadala o priznanie práva účastníka konania nespĺňa konkrétne kritéria určené stavebným zákonom, je na správnom orgáne, aby posúdil, do akej miery budú zasiahnuté práva a právom chránené záujmy žiadateľa. V kolaudačnom rozhodnutí sa stavebný úrad v rámci správnej úvahy zaoberal námietkami žalobcu a dospel k záveru, že zmeny stavby pred dokončením neovplyvnia práva a právom chránené záujmy žalobcu. Žalovaný v tejto súvislosti skonštatoval, že súd vo svojom rozhodnutí neposudzoval to, či ministerstvo a OU nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, ale sa vyjadroval k vlastnému posúdeniu otázky, aké práva a povinnosti žalobcu sú dotknuté v kolaudačnom konaní.

15. Žalovaný ďalej vo svojej kasačnej sťažnosti poukázal na predmet kolaudačného konania a to v kontexte znenia ust. § 81 ods. 1 Stavebného zákona, pričom uzavrel, že stavebný úrad už v kolaudačnom konaní neskúma otázky, ktoré mali byť vyriešené v konaní o umiestnení stavby, alebo v stavebnom konaní. Neskúma však vplyv stavby na susediace nehnuteľnosti ani neprihliada na námietky osôb, ktoré by mohli byť účastníkmi stavebného konania, ale neboli uplatnené. Vychádzajúc z ustanovenia § 81 ods. 4 stavebného zákona žalovaný skonštatoval, že ani konanie o zmene stavby spojené s kolaudačným rozhodnutím nenahrádza stavebné konanie, ale musí byť v súlade s dokumentáciou schválenou v stavebnom konaní.

16. Podľa názoru žalovaného žalobca nenamietal zmeny stavby, ktoré boli predmetom povoľovania zmien spojených s kolaudačným konaním, ale celkovo vplyv stavby ako celku.

III.

Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti žalovaného

17. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného doručeného správneho súdu dňa 11.08.2017 považoval podanú kasačnú sťažnosť za nedôvodnú a túto navrhol poukazom na ustanovenie § 461 S.s.p. zamietnuť. Žalovaný zvolil podľa jeho názoru nesprávny dôvod podania kasačnej sťažnosti, ktorý nekorešponduje s jej obsahom, nesprávne vyhodnotil, či môžu mať zmeny stavby vplyv na práva a právom chránené záujmy žalobcu a nesprávne namietal, že žalobca bol nečinný a nevyjadroval sa k zmenám stavby v stavebnom/územnom konaní.

18. Žalobca poukázal na to, že žiadna z námietok žalovaného sa netýka právneho posúdenia veci ale namieta zistené skutkové závery a procesný postup žalobcu v stavebnom/územnom konaní. V rozpore s ust. § 440 ods. 2 S.s.p. žalovaný neuviedol, ktoré právne posúdenie súdu prvej inštancie je nesprávne a v čom spočíva toto posúdenie.

19. Žalobca sa nestotožnil s námietkami žalovaného, v ktorých napádal skutkové zistenie súdu prvej inštancie, ktorý dospel k skutkovému záveru, že zmena stavby pred dokončením bude mať vplyv na práva a právom chránené záujmy žalobcu. Podľa názoru žalobcu zmena stavby - upustenie od protihlukovej bariéry budú ovplyvnení všetci vlastníci stavieb v okolí vrátane žalobcu tým, že sa zvýšila úroveň hluku.

20. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o postupe žalobcu v predchádzajúcom stavebnom/kolaudačnom konaní tieto považuje žalobca za irelevantné, nakoľko žalobca disponuje právami účastníka konania a je plne v jeho ingerencii, kedy a v akom rozsahu ich využije, k čomu sa vyjadrí a aké právne prostriedky zvolí.

IV.

Konanie na kasačnom súde

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti žalovaného (§ 453 ods. 1 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 452 ods. 1 v spojení s ustanovením § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

22. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/56/2013-117 zo dňa 11.04.2017, ktorým napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 09864/2013/B622-V/z.09511/Hia zo dňa 11.02.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. A/2013/858-2/HLO zo dňa 08.01.2013 podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c/ S.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

23. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 09864/2013/B622-V/z.09511/Hia zo dňa 11.02.2013, ktorým podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Obvodného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky č. A/2013/858-2/HLO zo dňa 08.01.2013 zamietol a potvrdil uvedené prvostupňové rozhodnutie.

24. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím správny orgán rozhodol, že žalobca nie je účastníkom

konania o povolení užívania časti zmeny dokončenej stavby „M.“, v objektovej skladbe SO 201 F. a SO 202 U. na pozemkoch parc.č. 15142/1, 15142/8, 15141/22, 11279/58, 11279/59, 11279/60, 15141/21 v k.ú. T. I. a parc.č. 21949/127, 21949/128 a 214949/129 v k.ú. T. pre stavebníka hlavné mesto SR Bratislava.

25. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

26. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. (§ 119 S.s.p.)

27. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 S.s.p.)

28. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

29. Podľa ustanovenia § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

30. Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 Správneho poriadku, účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

31. Podľa ustanovenia § 14 ods. 2 správneho poriadku, účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

32. Podľa ust. § 59 ods. 1 Stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, 1g)
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,
- e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

33. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 citovaného zákona, účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

34. Podľa ustanovenia § 78 ods. 2 citovaného zákona, ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

35. Z obsahu kasačnej sťažnosti je zrejmé, že žalovaný svoju kasačnú sťažnosť odôvodnil zákonným dôvodom, v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, konkrétne, že krajský súd porušil pri rozhodovaní zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Z konštantnej judikatúry najvyššieho súdu je zrejmé, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je tak omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Pokiaľ súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery jedná sa o nesprávnu aplikáciu právnych predpisov. Kasačný súd sa stotožnil s kasačnou námietkou žalovaného, že správny súd nesprávne posúdil vzťah medzi stavebným konaním a kolaudačným konaním, keď sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, že jeho práva sú ovplyvnené zmenou stavby.

36. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu je zrejmé, že ten na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 78 ods. 2 Stavebného zákona z ktorého vyvodil, že pokiaľ stavebný úrad spojí s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením sú účastníkmi aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať a teda, že povolené zmeny stavby časti stavby zasahujú do práv a právom chránených záujmov žalobcu. S uvedeným sa však nemožno stotožniť, nakoľko tento právny záver vychádza z nesprávnej interpretácie citovaného ustanovenia na zistený skutkový stav.

37. Správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na list žalobcu zo dňa 11.03.2011, ktorým požiadal stavebný úrad, Mestskú časť Bratislava Nové Mesto o priznanie účastníka kolaudačného konania č. ÚKaSP-2011/265-HAM na základe stavebného povolenia č. ÚKaSP-2009/31/SP-FME zo dňa 17.04.2009 „M.“ v objektivej skladbe SO 201 F., SO 202 U.. Z obsahu predmetného listu bolo zrejmé, že žalobca sa domáhal priznania postavenia účastníka konania a to poukazom na ust. § 59 Stavebného zákona a ustanovenia § 14 Správneho poriadku a to na základe skutočnosti, že je vlastníkom nehnuteľností parc.č. 11280/26, parc.č. 11280/27, parc.č. 11280/47, parc.č. 11280/84 zapísaných na LV. č. XXXX vedenom pre k.ú. T. I., Obec: BA - m. č. T., pričom vyššie uvedené nehnuteľnosti susedia s pozemkami parc. č. 11279/17 a 11279/3-8, k.ú. T. I., Obec: BA - m. č. T., ktorých vlastníci sú účastníkmi stavebného konania.

38. Vo vzťahu k list žalobcu zo dňa 11.03.2011, ktorým požiadal stavebný úrad, Mestskú časť Bratislava Nové Mesto o priznanie účastníka kolaudačného konania č. ÚKaSP-2011/265-HAM na základe stavebného povolenia č. ÚKaSP-2009/31/SP-FME zo dňa 17.04.2009 „M.“ v objektivej skladbe SO 201 F., SO 202 U. kasačný súd dáva do pozornosti, že pojem účastníka konania definuje tak stavebný zákon, ako aj správny poriadok, ktorý je všeobecným predpisom o správnom konaní, preto je potrebné postupovať podľa interpretačného pravidla, ktoré určí, ktorá právna norma sa má na konkrétny prípad použiť. V právnej teórii platí vo vzťahu všeobecných a osobitných právnych noriem derogačné pravidlo *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon ruší generálny zákon). Bez ohľadu na všeobecne platné pravidlo pri aplikácii právnych noriem, v danom prípade je otázka aplikácie vyššie uvedených právnych predpisov výslovne zodpovedaná v ustanovenia § 140 stavebného zákona, podľa ktorého ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. Z tohto zákonného ustanovenia je bez pochyb zrejmé, že na konanie vedené podľa stavebného zákona sa použijú pravidlá ustanovené správnym poriadkom len vtedy, ak sám stavebný zákon neupravuje konkrétnu situáciu, resp. právnu otázku, inak. (bližšie pozri rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžp 7/2011).

39. Okruh účastníkov kolaudačného konania je vymedzený v ust. § 78 ods. 1 stavebného zákona teda účastníkmi sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená, pričom ustanovenie § 78 ods. 2 v prípade, ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením rozširuje okruh účastníkov aj o tých účastníkov stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

40. Z obsahu administratívneho spisu však nevyplýva, že by bol žalobca účastníkom stavebného konania vo veci vydaného stavebného povolenia ÚKaSP - 2009/31/SP-FME zo dňa 17.04.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.04.2009. Účastníkom stavebného konania bol vo veci vydania stavebného povolenia č. ÚKaSP-2010/602-SP-KON zo dňa 28.06.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2010 stavby s názvom „M.“. Z uvedeného dôvodu aj napriek tomu, že stavebný úrad spojil kolaudačné konanie v zmysle ustanovenia § 81 ods. 4 stavebného zákona s konaním o zmene stavby podľa ustanovenia § 68 stavebného zákona, nemožno postavenie žalobcu ako účastníka kolaudačného konania odvodzovať z dikcie ustanovenia § 78 ods. 2 Stavebného poriadku, tak ako učinil správny súd, keďže nebol účastníkom pôvodného stavebného konania.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody považoval kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného za dôvodnú, a preto rozhodnutie krajského súdu poukazom na ustanovenie § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

42. Taktiež neuniklo pozornosti kasačného súdu, že krajský súd v rozpore s jeho právnym názorom prezentovaným v rozhodnutí sp.zn. 7Sžo/218/2015 zo dňa 28.04.2016, ktorým došlo k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.04.2015, č.k. 5S/56/2013-76, aj napriek jeho následnému postupu, ktorým došlo k zrušeniu žalobou napadnutých rozhodnutí nevenoval pozornosť a nezisťoval stav odvolacieho kolaudačného konania (v tejto súvislosti dáva kasačný súd do pozornosti napr. rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky č. A/2013/858-10/HLO zo dňa 11.04.2013), a tento neposúdil vo vzťahu k už skoršie konštatovanému nadobudnutiu právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia ÚKaSP-2011/265-HAM zo dňa 08.04.2011 (právoplatnosť vyznačená dňa 13.04.2011) a to aj v kontexte žalobou napadnutých rozhodnutí o nepriznaní postavenia účastníka konania v kolaudačnom konaní, hoci časť kolaudačného konania bola vedená so žalobcom v postavení účastníka konania, ktoré mu neskôr preskúmanými rozhodnutiami nebolo priznané.

43. V ďalšom konaní krajský súd preskúma zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia po dôslednom oboznámení sa so skutkovým stavom vyplývajúcim z administratívneho spisu a na jeho základe formuluje svoje právne závery, viazaný pritom právnym názorom kasačného súdu. Zároveň rozhodne aj o nároku na náhrad trov tohto kasačného konania. (§ 467 ods. 3 S.s.p.)

44. Kasačný súd záverom uvádza, že osobitne nerozhodoval o návrhu žalovaného na priznanie odkladného účinku jeho kasačnej sťažnosti vzhľadom na to, že osobitné rozhodovanie o tomto návrhu by bolo z dôvodu rozhodnutia vo veci samej nadbytočné.

45. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.